

Proklínám

Janek Ledecký

1. Prázdej byt je jako past, kde růže uvadnou,
potisící čtu tvůj dopis na rozloučenou,
píšeš, že odcházíš, když den se s nocí střídá,
vodu z vína udělá, kdo dobře nehlídá.

R: Píšeš: Proklínám, ty tvoje ústa proklínám,
tvoje oči ledový, v srdci jen sníh,
sám a sám, ať nikdy úsvit nespatriš,
na ústa mříž, oči oslepnou, ať do smrti seš sám.

2. Tvoje oči jsou jak stín a tvář den, když se stmívá,
stromy rostou čím dál výš a pak je čeká pád,
sám s hlavou skloněnou, všechny lásky budou zdání,
potisící čtu tvůj dopis na rozloučenou.

R: